

Ädellövskog

Definition.

Ädellövträdsdominerade bestånd enligt 23 § SVL (areal undantagen) med höga naturvärden på grund av abiotiska faktorer, till exempel kalk eller grönstenar i marken, eller hög luftfuktighet. Biotopen innehåller ofta ängsseriens vegetationstyper. Dessa nyckelbiotoper behöver inte nödvändigtvis ha dokumenterat lång skoglig kontinuitet eller vara påtagligt rika på död ved, men ofta finns dessa faktorer med i större eller mindre grad vid bedömningen.

Kännetecken.

Ett artrikt fåltskikt med lundarter. Artrikedomen beror till stor del på de abiotiska faktorerna, till exempel kan många intressanta marklevande arter finnas i bestånd på kalkrik mark, moss- och lavfloran kan vara intressant om luftfuktigheten är hög, och så vidare. Sådana värden kan uppstå även om trädsiktet i övrigt förefaller att vara mindre intressant.

Signalarter.

Gulsippa, tandrot, hässleklocka, tibast, skogsknipprot, myskmadra, skogskorn, murgröna, nästrot, storrams, särlåka, underviol, blek stjärnmossa, skuggsprötmossa, lömsk flugsvamp, ädelsoppar, lökspindelskivlingar, jordstjärnor, fjällsopp, korallfingersvampar, guldkremla. Se också boken Signalarter, sid. 36–37 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Kalkädellövskog, lund, ekskog, bokskog.